

บวช

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

บวชพระใหม่ไง การฉลองพระใหม่ การบวชมันได้บุญกุศล เราได้บุญกุศลเพราะอะไร? เพราะว่าหลักศาสนานี้มันสูงสุด มันเป็นที่หลบภัยไง เมื่อก่อนเขามีภัยกัน เขาหลบภัยในศาสนานะ มาหลบภัยในศาสนา ภัยทางโลกเราก็เห็นอยู่ภัยทางโลก เขาหลบกันมาบวชแล้วกว๊นหมดเลย แต่ภัยทางวิญญะติ ภัยทางนั้นนะ อันนั้นยังสำคัญกว่า

ทีนี้ว่าเราไม่ใช่หลบภัยขึ้นมา เรามีเจตนาบวชไง ความเจตนาของเราจะบวช เราบวชเป็นบุญกุศลมาก บุญกุศลเพราะอะไร? เพราะเลือดเนื้อเชื้อไขของพ่อของแม่มาค้าศาสนา

การค้าศาสนา...ตัวศาสนธรรม...ในศาสนา นี้ ศาสนบุคคล ศาสนธรรม ศาสนสถาน เห็นไหม ตัวศาสนธรรมสำคัญที่สุด ตัวของศาสนา แล้วตัวศาสนานี้มันเป็นนามธรรม แล้วใครจะทรงไว้ล่ะ?

การบวชเรียนมันมาทรงศาสนาไว้ เอาเลือดเนื้อเชื้อไขเข้ามาศึกษาแล้วทรงศาสนาไว้ แล้วมีผู้สืบต่อๆ ไป สืบต่อๆ ไป การเอาเลือดเนื้อเชื้อไขมาค้าศาสนาไว้ถึงเป็นบุญกุศลไง ลูกบวชออกจากโบสถ์ออกมา พ่อแม่ได้ ๑๖ กัปป เห็นไหม ตามโบราณถึงว่าจับชายผ้าเหลืองของลูก มีลูกชายมีโอกาสดได้บวช แต่ถ้ามีลูกสาวไม่มีโอกาสดได้บวชมันก็ทาวนาได้

แต่บวชนี้เป็นประเพณีไง ประเพณี เห็นไหม ถ้าเราไม่ได้บวช เราเป็นผู้หญิงไม่ได้บวช มันก็เป็นแม่ของพระ

พระเจ้าอโศกมหาราชสร้างวัด คูตี สร้างวัด ๘๔,๐๐๐ วัดนะ ยังว่า “ได้เป็นญาติกับศาสนาหรือยัง?”

“ยัง”

พระเจ้าอโศกไปถามพระในสมัยพุทธกาลว่า “ท่านสร้างวัด ๘๔,๐๐๐ วัดเท่า
พระไตรปิฎกเลย แล้วว่าเป็นญาติกับศาสนาหรือยัง?” นี่ศาสนวัตถุ

แต่พระสมัยนั้นตอบว่า “ยังไม่ได้เป็นญาติกับศาสนา”

“แล้วทำอย่างไรจะให้ เป็นญาติกับศาสนา?”

“ถ้าเป็นญาติศาสนาต้องให้ลูกมาบวช”

พระมหินท์ถึงได้มาบวชใจ แล้วเอาลูกออกมาเผยแผ่ศาสนา เผยแผ่มาดังลังกา เป็นธรรมยุค
ออกมา

อันนี้ก็เหมือนกัน เอาลูกมาค้าศาสนาไว้ เป็นญาติกับศาสนา เห็นไหม ลูกบวช เป็นแม่ของ
พระ ลูกพระอยู่ในศาสนา เวลามันนึกถึงลูก มันก็มีบุญกุศลขึ้นมาในหัวใจ พอใจพอใจในบุญกุศล
อันนั้น

บุญกุศลเป็นนามธรรม ศาสนธรรมเป็นนามธรรม ความสุขความเข้าใจของเราที่เป็น
นามธรรม มันถึงเข้ากันได้กับเป็นบุญกุศลใน บุญกุศลเป็นนามธรรม อันนี้ก็เป็นนามธรรม พอเป็น
นามธรรม นึกถึงลูกก็เป็นบุญที่หนึ่ง นึกถึงลูกเป็นบุญที่หนึ่ง ความสุขใจความพอใจอันนั้นเป็นบุญ

บุญคือความสุขใจพอใจ บุญอันนี้เป็นความขี้มึนขี้มั่วในครอบครัว ครอบครัวเรามี
ความสุข ในครอบครัวอันนั้นจะเป็นความสุข นี่บุญเกิดอย่างนั้น เพราะหัวใจกินบุญกินนามธรรม
เป็นอาหาร ร่างกายกินอาหารเป็นคำข้าว แต่หัวใจกินอารมณ์ กินความรู้สึกเป็นอาหาร บุญกุศลนี้
เสริมใจขึ้นมา ใจจะเป็นบุญกุศลขึ้นมา แล้วพอใจนั่งขึ้นมา ใจเป็นบุญกุศลขึ้นมา ใจมันจะทำอะไร
ความคิดของใจออกไป มันจะชัดเจนใจ ความชัดเจน ความแก้ไขของเรา เอาใจหยุดได้ก่อน

เวลาบวชนี้เป็นประเพณีวัฒนธรรม บวชลูกเข้ามา นี่ลูกบวชแล้วก็ต้องมาศึกษาใน หลบภัย
ในโลกเขา หลบภัยเข้ามา หลบภัยในศาสนา ในนั้นเป็นความสุขอยู่ แต่ถ้าหลบภัยเข้ามาแล้วไม่ได้
ศึกษาไป ภัยในวัฏฏะ เห็นไหม เหมือนกับเราจะออกเรือไป เราออกเรือไปในทางทะเล เวลาทะเล
ปั่นป่วนขึ้นมา ปกติทะเลจะราบเรียบ เราก็ก็นั่งสบาย

บวชเข้ามาในศาสนาก็เหมือนกัน มีความปกติความสุขของเราในศาสนา เพราะว่าปัจจัย ๔
เครื่องอยู่อาศัยโยมเขาเป็นคนอนุเคราะห์ดูแลของเรา เราก็ก็นั่งสบายมีความสุขไป แต่เวลา

ทะเลม้นปั่นป่วนขึ้นมาละ เวลาความทุกข์ในหัวใจมันเกิดขึ้นมา เห็นไหม นี่หลบภัยในศาสนา ให้มีเกาะ ถ้าเรือนี้ พวกก็ปัดันเรือเขาตลาด เขาจะเอาเรือหลบเข้าเกาะ หลบเข้าที่พักเวลาเจอมรสุม

แต่ถ้าเราไม่มีหลักใจของเรา เราไม่มีเกาะไม่มีดอนในหัวใจ เห็นไหม หลักในหัวใจ คือมันถ้ามีเกาะมีดอน ทำความสงบของใจขึ้นมาได้ เวลาเกิดทะเลปั่นป่วนขึ้นมา มันก็รู้เวลาทะเลปั่นป่วน อารมณ์มันเกิดขึ้น อารมณ์มันพักรุนแรงขึ้นมามันก็ปั่นป่วน แล้วก็เกาะมันดอนในหัวใจ หลักของใจ เอกัคคตารมณ์ จิตนี้เป็นสัมมาสมาธิ จิตนี้เป็นหนึ่ง เห็นไหม มันจับตัวของใจได้ มันรู้จักเราเอง

เราเองไม่รู้จักร่างกายเองเลย จับใจของเราไม่ได้ เราว่าเป็นเราๆ แต่ใจอยู่ที่ไหนไม่เจอ

แต่บวชเป็นพระแล้วพยายามประพฤติปฏิบัติขึ้นมา หาหลักของใจให้ได้ มันจะมีเกาะมีดอนที่พักอาศัย มีเกาะมีดอนเวลาลมพัดขึ้นมา ทะเลปั่นป่วนขึ้นมา นี่หลบภัย ภัยในความสุขความทุกข์ในหัวใจ เวลาหัวใจมันปั่นป่วนขึ้นมา มันเป็นปัจจุบันธรรม มันเกิดกลางหัวใจขึ้นมา มันหลบได้ แล้วการเกิดและการตายละ?

การเกิดและการตายในวิภวณ นี่การเกิดและการตาย ภัยในวิภวณมันก็ยังมิวิภวณอีก ถ้าเราสามารถชำระภัยอันนี้ได้หมด เห็นไหม ใจนี้มันสะอาดบริสุทธิ์ขึ้นมา ถ้าสะอาดบริสุทธิ์ขึ้นมา ในหลักของศาสนา ศาสนธรรมสั่งสอนสอนอย่างนั้นไง ในศาสนาพุทธสอนถึงที่สุด สอนถึงการสิ้นดับทุกข์

การสิ้นทุกข์ออกไปในหัวใจนั้นเป็นความปรารถนาของเราในศาสนา การทำบุญกุศลนี้เป็นอามิสทาน นี่เป็นเครื่องอยู่อาศัย รถจะมาถึงนี้ได้ต้องเติมน้ำมันมา เห็นไหม บุญกุศลทำให้เราเกิดตายตลอดอนันตกาลที่ว่าชีวิตยังเกิดตายอยู่ก็อาศัยบุญกุศลนี้ไป อาศัยบุญกุศลเป็นที่ไปมันก็เกิดมาไม่ทุกข์ไม่ยากขึ้นมา

แต่ถ้าทำความถึงที่สุดของทุกข์ได้ในศาสนา แล้วเราเกิดมา เห็นไหม ในเทวดาเขาจะตายกัน เขาจะหมดอายุขัยของเขา เขาบอกว่า “ให้เกิดเป็นมนุษย์ แล้วพบพระพุทธศาสนา”

อันนี้เราพบพระพุทธศาสนาแล้ว มันพบพระพุทธศาสนาด้วย แล้วเกิดในกาลอันสมควร ในประเทศนะ พระโศภะจะบวชในสมัยพุทธกาล เห็นไหม อยู่ในชนบทไม่มีพระบวชให้ รอถึง ๕ ปี ๑๐ ปียังไม่ได้บวช

แต่เนื่เราเกิดในท่ามกลางของศาสนา การบวชก็ง่ายขึ้นมา ในหลักศาสนธรรมก็มีคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เราจะประพฤติปฏิบัติของเราไป บวชแล้วมันก็ศึกษาเล่าเรียนขึ้นไป มันก็ได้ทั้ง ๒ ฝ่ายไง ตามประเพณีวัฒนธรรมก็ได้ ตามประเพณีบวชให้พ่อแม่ได้บุญกุศลก็ได้บุญกุศลของพ่อแม่แล้ว พ่อแม่ได้บุญกุศลเพราะเกิดในประเทศอันสมควร ในหลักศาสนา กำลังเจริญรุ่งเรือง

ลูกบวชเข้ามามีครูมีอาจารย์ เห็นไหม ถึงพุทธกาลศาสนาจะเจริญรุ่งเรืองอีกหนหนึ่ง ถ้าถึงพุทธกาลศาสนาจะเจริญรุ่งเรืองอีกหนหนึ่ง นี่มีครูบาอาจารย์ไง ครูบาอาจารย์เป็นผู้ชักนำขึ้นมา ลูกบวชแล้วก็ได้หลักของใจออกไป

ถ้าบวชแล้วจะได้หลักของใจออกไป ถึงเวลาออกไปนี้บริหารทิศ ทิศอะไร? ทิศที่สึกใหม่ ทิศที่สึกออกไป ทิศเพราะว่าเป็นสุข ทิศนี้เพราะว่าเป็นข้าว ข้าวนี้มันสุกขึ้นมาแล้ว มันสุกขึ้นมา มันก็กินอาหารได้ ถ้าข้าวดิบมันก็เป็นว่าไม่มีประโยชน์

อันนี้หัวใจเหมือนกัน เป็นทิศเป็นผู้บัณฑิต เป็นผู้ศึกษา ออกไปใช้ชีวิตจะเข้าใจชีวิตนี้ ไม่ใช้ชีวิตไปตามประสาโลกเขา โลกเขาตามกระแสโลกเขา เขาหลอกลวง เห็นไหม การโฆษณาชวนเชื่อ การโฆษณาสินค้าต่างๆ หลอกให้เราซื้อหลอกให้เราเป็นไป เราก็ตื่นไปกับเขา แต่ถ้าเรามีหลักยืนย่น มีหลักของเรา เราจะใช้ชีวิตของเราพอสมควร ใช้ชีวิตของเราพอเป็นประโยชน์กับโลกด้วย ประโยชน์กับเราด้วย แล้วสมบัติที่เหลือใช้ประโยชน์กับโลกทั้งนั้นเลย

ถ้าเรามีหลักใจ เราศึกษาในหลักศาสนา มันเป็นประโยชน์ทั้ง ๒ ฝ่ายไง ประโยชน์ในประเพณีวัฒนธรรมของพ่อแม่ของญาติพี่น้องก็ได้บุญกุศลแล้ว ประโยชน์ของตนล่ะ? ผู้บวชแล้วจะศึกษาเล่าเรียน (เทพสิ้นสุดเพียงเท่านี้)